

Redogörelse över studier i Politecnico di Milano

Vincent Wiik vincent.wiik@aalto.fi

Ansökande och förberedelser

Jag bestämde mig för att ansöka om att åka på utbyte under mitt sista studieår, då jag hade avklarat största delen av mina obligatoriska kurser. Det betydde att jag på utbytet kunde välja intressanta kurser, utan att behöva bry mig så mycket om att ersätta obligatoriska kurser i Aalto.

Ansökningsprocessen i Aalto var väldigt enkel, och i ett nötskal handlade det om att välja vilka universitet man vill söka till, och sedan fylla i vilka kurser man har planerat att studera under utbytet. Det svåraste skedet var definitivt att navigera genom olika skolors portaler för att se hurdana kurser de erbjuder. När kurserna var valda gällde det att hämta underskrifter av direktören för mitt studieprogram, och planeraren av studieprogrammet. Efter inlämningen av ansökan tog det ungefär några månader tills jag fick veta att Aalto har accepterat mig och rekommenderar mig åt Politecnico di Milano. Från Politecnico di Milano fick jag beslutet i medlet av juni, så ett par månader efter att Aalto hade godkänt mig.

Studierna i Milan började 11.9, så ungefär samtidigt som studierna skulle ha fortsatt i Finland. Före utbytet ansökte jag om studiestöd utomlands av FPA, kollade att min reseförsäkring är i kraft, samt att jag har det europeiska sjukvårdskortet. För att kunna sköta praktiska saker i Italien måste man också ha ett italienskt skattenummer. Skattenumret fick jag från skolan efter ytterligare några månader, det är alltså inget man behöver ansöka om själv. Skattenumret behövs för exempel för att hyra lägenheter, skaffa det lokala färdkortet för allmän transport och olika bonuskort för matbutiker. När man anländer till Italien borde man också ansöka om ett residence permit för att bo i Italien. Ingen som jag känner gjorde dock det, och processen är väldigt lång och kräver att man springer mellan flera olika ställen och betalar olika avgifter. Personligen vet jag inte har man heller någon nytta av detta residence permit, så jag gjorde inte heller det och det orsakade nog inga problem för mig.

Eftersom jag missade reservationen av universitetsboendet måste jag försöka hitta ett rum eller en lägenhet åt mig på egna vägar. Jag började med att kolla olika internetsidor som nestpick, spotahome, erasmusu etc. På en av dessa sidor hittade jag en etta för ett ganska rimligt pris, i synnerhet för Milan. Priset var 900€ per månad, och lägenheten såg bra ut på bild, läget verkade också på basen av google maps att vara okej för att ta sig till campus och till centrum. När jag kom till lägenheten slog det mig genast att det här är kanske inte ett ställe var jag vill bo hela mitt utbyte. Området jag bodde på var Calvarate, och lägenheten var mitt emot en stor övergiven marknad, vilket gav hela området en lite kuslig känsla. Området ligger inte heller på metrolinjen så att ta sig fram till olika delar av centrum tog ganska länge. Calvarate kan alldeles säkert vara ett bra område om man bor lite mera norrut eller in mot centrum än vad jag gjorde. Hursomhelst började jag efter några veckors boende söka efter ett nytt ställe att bo på. Då hade läsåret redan börjat så det var väldigt svårt att hitta något vettigt som var ledigt, i synnerhet på dessa tidigare nämnda internetsidor. Mitt val var då att börja spamma olika facebook grupper som fokuserade på att hitta bostäder och hyresgäster i Milan. Efter en tids sökande kontaktade en man mig och erbjöd att hyra ut ett rum i sin lägenhet i det trendiga Porta Venezia området. Hyran var ganska hög, den låg igen på 900€, men det förklarades med läget, att lägenheten var nyrenoverad och med att hyresvärden spenderade endast två nätter där per vecka. I Milan är det också vanligt att man inte gör hyreskontrakt om man hyr lägenheten av privatpersoner, eller så gör man hyreskontraktet för en månad och betalar hyran med kontanter efter det. Hyresvärdarna går nog ofta med på att göra ett kontrakt, men det är inte alls ovanligt att de meddelar att vi gör inget kontrakt och ber om att få hyran betald i kontanter. Här gäller det förstås att använda eget

förnuft och fundera hur pålitlig personen verkar. Min hyresvärd var en riktigt trevlig medelåldersman som jobbar på ett stort företag inom fastighetsekonomi. Hans familj bor i Torino, men han jobbar i Milan, vilket var orsaken till att han spenderade så få nätter per vecka i lägenheten i Milan. Med detta rum var jag verkligen nöjd, alla metrolinjer var på 5-10min avstånd till fots, och det fanns mycket olika restauranger, caféer och butiker i närheten. Så slutligen blev allt otroligt bra, fastän jag betalade ett ganska högt pris för mitt boende under utbytet. Tur var att jag hade sparat mycket pengar från mitt sommarjobb och fått ett stipendie från TFIF.

Skolan och studierna

Studierna började med en så kallad welcome week, som började på onsdag och slutade på torsdag eller fredag, beroende på om man valt att ha en föreläsning på torsdag eller fredag. Första dagen gick vi igenom praktiska saker om skolan, olika nätportaler och användning av bibliotek etc. På eftermiddagen började ett ice breaking event, där det serverades lite mat och dricka. Eventet var utomhus, och det fanns en dj samt en fotbollsplan för lite underhåll.

Följande måndag började mina studier med en kurs i fastighetsekonomi, som handlade om förvaltning och värdering av fastigheter. Andra kurser jag läste var en kurs om uppehåll av fastigheter, och en grundkurs om BIM (Building information modeling). Kurserna valde jag på basen av vad som verkar intressant, och vad som är sådant jag inte har haft möjlighet att studera på Aalto. BIM kursen valde jag också på grund av att det innehöll ett projektarbete med Revit programmet som jag ville lära mig att använda.

Alla kurser jag valde hölls på engelska, och föreläsarna hade ofta en god nivå på sin engelska. Dock kändes föreläsningarna på kurserna ofta väldigt långtråkiga och långsamma med mycket repetition av saker som redan hade gått igenom under tidigare föreläsningar. Alla kurser innehöll också projektarbeten, och det var vanligt att en av två föreläsningar per vecka fick användas till att jobba på projektet eller få feedback av professorn. Även om hälften av föreläsningarna användes till annat än föreläsningar kändes det att kurserna inte hade tillräckligt innehåll för att räcka till alla föreläsningar. Flera föreläsningar blev inhiberade pga. olika orsaker, och det kändes inte som att det hade någon inverkan på kursen eller innehållet. Planeringen av kurserna är alltså säkert inte på samma nivå som i finska högskolor, och projekten var definitivt de svåraste och mest lärande delarna av kurserna. Att göra grupparbeten med italienare krävde mycket tålamod eftersom de talade ofta italienska med varandra och gav sedan en kort sammanfattning på engelska åt oss som talade engelska i gruppen. Kommunikation var också något som kändes svårt, Google drive eller andra tjänster för smidigt samarbete var inte populära. Det lades också mycket tid på att få projekten att se visuellt bra ut, vilket skiljer sig ganska mycket från Finland var simpelt och minimalistiskt innehåll är uppskattat.

Alla mina kurser hade olika tentamina, BIM kursen hade en väldigt klassisk tentamen med essäfrågor och en svarstid på 2 timmer. Fastighetsförvaltning kursen hade en tent med bara flervalsfrågor som var väldigt fokuserad på definitioner, vilket kändes tråkigt då det inte riktigt hade något att göra med de stora helheterna man hade lärt sig på kursen. Fastighetsuppehålls kursen hade en muntlig tentamen. Tentamen började med att jag fick välja ett ämne och förklara det, och efter det frågade professorn om ett annat ämne som behandlats under kursen. Jag var den 20 i tur att göra tentamen, så under tiden jag väntade i klassen hann jag höra hur personerna tidigare svarade och vad professorn frågade dem. Flera personer kom också till tentamen bara för att höra frågorna och ta tentamen på det andra tillfället under examensperioden. Det kändes lite speciellt för mig, men det fanns inte så mycket andra möjligheter än att anpassa sig. Jag var lite nervös före min tur, men när jag satt mig ner var jag så koncentrerad att jag inte la märke till "publiken" som kanske lyssnade på hur jag svarade. För alla tenter förberedde jag mig liknande som i Finland och fick liknande vitsord som i Finland, så svårighetsnivån på mina kurser var väldigt liknande till nivån hemma.

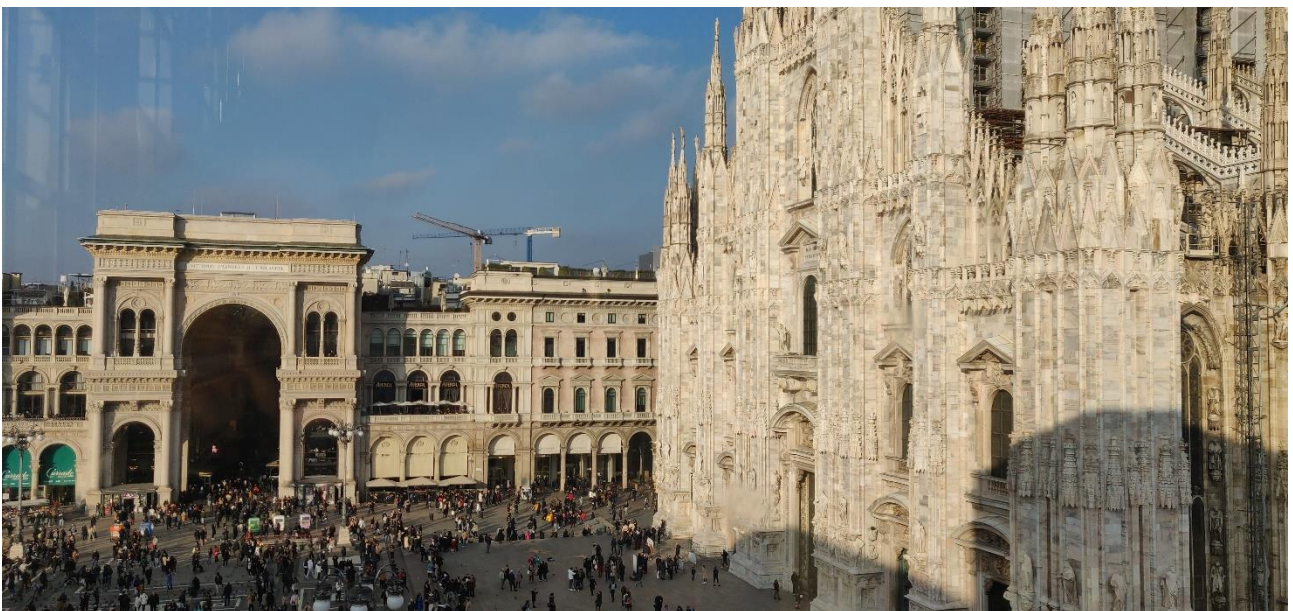
Övrigt liv i Milan

Milan är en väldigt levande stad med olika evenemang som öppningar av utställningar eller pop-up butiker närapå varje vecka. Dessa evenemang är också ofta öppna för alla, och kräver ingen inbjudan, men ibland kan en registrering krävas. Annars är Milan fullt med museer och olika historiska byggnader som kyrkor, villor och ett slott. Det finns verkligen mycket att se i Milan om man är intresserad av kultur och historia.

Det finns också mycket grönområden i Milan vilka lämpar sig för att jogga runt. Flera parker har också utomhusgym som det lönar sig att utnyttja eftersom gymkort i Milan är väldigt dyra och kräver ofta en läkargranskning.

För övrigt är resande i Italien väldigt lätt från Milan, tåg och bussförbindelser kan ta en nästan vart som helst. Det finns också flera ställen kring Milan som lämpar sig för dagsresor, till exempel Como, Torino och varför inte Florens eller Venedig också. Det billigaste sättet att röra sig är definitivt Flixbus, om man är färdig att offra lite bekvämlighet och kanske även åka tidigt på morgonen eller natten. Tåg är väldigt billigt om man åker korta vägar, men snabbtåget till Rom kan till exempel vara rätt dyrt, med priser från 80–100€. Något som dock gäller att ta i beaktan är att olika förare för allmän transport brukar strejka ungefär en gång per månad, vilket kan orsaka problem. Själv fastnade jag nära Cervinia dagen då jag skulle åka hem och hamnade betala lika mycket för en taxi till flygfältet som för ett nytt flyg.

Runt Milan finns också flera ställen för att vandra eller skida. Det är lätt möjligt att ta ett tidigt tåg någonstans och göra en lätt dagsvandring runt Como. Under de första veckorna av mitt utbyte åkte vi till Schweiz till Lugano för att vandring och simma i sjön som ligger mitt i byn. Verkligen ett bra program för en solig lördag. För skidåkning finns det flera orter nära Milan, de flesta ställen är på några timmars avstånd med buss eller tåg, men om man har bil till förfogande är det väldigt enkelt att göra dagsresor. De populäraste skidorterna lätt nåbara från Milan är enligt min uppskattning Madonna, Pila, Chamonix och Cervinia. Det är även lätt att ta sig till norra Italien till södra Tirol eller olika ställen i Österrike.

Milan

Merano

Torino

Bolzano

Skidåkning i Nauders

Rom